

PERIÒDICH REGIONALISTA INDEPENDENT,
de Literatura, Art. Montepios, Varietats,
Noticias y Anuncis

Direcció: VILADOMAT, 164, 4.^{rt} - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^r

SUSCRIPCIÓ:—Barcelona, una pesseta trimestre: fora, 1'50. — Un número sol, 10 céntims

Un acort important

L'Academia de Jurisprudencia y Llegislació de aquesta capital, en sessió de 18 de Mars passat va aprobar una proposició que denota com avansa en la opinió la idea catalanista.

Abarca 'ls següents punts:

Primer. Autorisar a 'ls processats, litigants y testimoni en tota mena de judicis orals en las regions espanyolas de llengües especials, pera que s'expressin en sas declaracions en l'idioma de son país, sempre que ells mateixos, ó qualsevol de las parts ó algú de 'ls jurats ho sollicitin, á qual efecte se 'ls enterará de son dret avans de comensar l'interrogatori.

Segon. Autorisar aixis mateix l'ús de las llengües no castellanas que 's parlan á Espanya (catalana, valenciana, mallorquina, éuskara y gallega), en los informes que deguin pronunciarse en los judicis per jurats, sempre que ho solliciti qualsevol de las parts acusadoras ó defensoras, ó qualsevol de 'ls individus de 'l Jurat, ó be ho tingui per convenient lo President de 'l Tribunal.

Y tercer. Exigir á tots los funcionaris de la carrera judicial y de 'l Ministeri fiscal, que degan exercir sos càrrechs en territoris en que l'idioma de 'l país no sia 'l castellà, 'l coneixement de 'l que 's parli en los mateixos, sens perjudici de recordar las anteriors peticions sobre la supressió de las incompatibilitats per exercit las funcions de jutjes y magistrats per rahó de 'l territori.

En virtut de semblant aprobació, la propia Academia elevará á 'l Excm. Sr. Ministre de Gracia y Justicia una exposició motivada, demanant que, sens perjudici de las demes reformas que 's tracta d'introduhir en las lleys d'Enjuiciament civil y criminal, s'hi incloguin també las transcritas innovacions. La referida exposició anirá robustida ab las firmas d'altras corporacions similars, per medi d' adhesions que podrán fer los colegis de Advocats de tot Catalunya, Mallorca, Valencia, Navarra, Provincias Bascas y Galicia.

Será per consegüent un document importantíssim y que demostrará a 'l Poder central la forsa de 'l regionalisme.

Entusiastas com som nosaltres per l'ús de la llengua catalana, felicitem a 'ls que presentaren la

proposició y á tota l'Academia, que a'l aprobarla ha demostrat un gran amor, no sols á Catalunya, sino á la rectitut en l'Administració de Justicia en diverses regions espanyolas.

Perque ha d'observarse que 'ls extrems que mes amunt van copiats, no són sols favorables á la causa catalanista: tendeixen á favorir igualment á las altres regions qual llengua propia no és la castellana. No hi ha exclusivisme, sino que ab ella 's tracta de fer un bè general.

Confíem que 'l Govern ne farà cas, y tenim la esperança de que un dia, á no trigar ja molt, veurem en nostres tribunals usat lo llenguatge que 'ns és propi á Catalunya, lo qual, fentnos retornar á èpocas passadas, será per altra part una mostra de verdader progrés, puig tal vegada 's lográ contribuir ab un fet semblant, á que ab la reinstalació de la llengua nostra en los tribunals, tornin los jorns de gloria y de la importancia gran de Catalunya.

P. DE R

Revisia Teatral

Principal.—Tornem á aplaudir en aquet teatro á la simpática actriu Sra. Tubau y á 'ls demés artistes que la acompanyan.

Va comensar la temporada ab la comedia *La Esfinge*, obra en que s'hi distingeix notablement l' eminent senyora Tubau.

Segons los cartells, tindrem lo gust de véurer estrenar bon número de obras, contanthi entre ellas *La Suripanta* y *Tenorios!* traduhidas a'l castellà per l' il·lustrat periodista D. Marcial Morano.

Gran teatro del Liceo.—*Manon Lescaut*, ópera en quatre actes de 'l Mtre. Puccini.

Ab aquesta obra 's comensá la temporada de Primavera en aquet teatro. Tot lo que trobem passadora com á novela l'obra de 'l abat Prevost, censurem ab tota la energia que l' assumpto s' haja portat á 'l teatro.

Nosaltres creyem que la música sols deu servir y serveix per manifestar ab tota sa puresa 'ls mes nobles y

elevats sentiments de 'l cor, dignificantlos, divinisantlos dintre la esfera de l' art, y no que, may encar que sia dramática serveixi de pantalla y envolti ab sa finissima àurea gassa, 'l indigne cos d' encopetada ramera. ¡Sepulcre blanquejat, dintre 'l qual s' hi ténca la corrupta vestimenta d' ànima perduda! La protagonista, per sèr lò que és, en totas sas vicissituds no inspira ni 'ls mes petits efectes de simpatia, ni de compassió. A'l contrari: no hi ha en tot lo llibret una sola idea en que s' hi trasllueixi la dignitat, l' honradesa, la rehabilitació d' aquell que per un determinat temps ha enllostat sas alas en lo fanch de'l vici.

Respecte la música de'l mestre Puccini, en la impossibilitat de fèr un minuciós anàlisis de sas condicions qualitatives, sentarem los tochs generals de sa artística personalitat, condensant d' eix modo nostre concepte.

Lo mestre Puccini és un italià vestit mitj de francès y d' alemany. Vól presentarse modernista acceptant de aquesta escola lò estrambòtich de la originalitat: faltat de fixesa per delinear sos personatjes, divaga omplint de sombras sa moral fesomia.

Espigolayre constant, rostolleja en los camps d' altres coneguts compositorss, obretot en lo de l' autor de *Marie Magdeleine*, arrencantli frases enteras de sas mes populars obras.

Mancat d' inspiració suficient, busca reclourer l'atenció de'l públich entre 'l cant de la veu y 'l doble cant de la orquesta fent pérdrer temps per la elecció de quin de'ls dos s' ha de quedar.

Mes coneixedor de l' armonia que de'l contrapunt, no desplega may las melodias, cambiantlas, revestintlas ab los adornos que presta la ciencia.

La fuga, sols iniciada, de'l segon acte, sens desarrollarla ni acabarla com prevenen los preceptes escolástichs, proba nostra opinió. En això 's presenta italià pur.

En lò que ha posat empenyo, ha sigut en donarnos un verdader mosaych de combinacions instrumentals.

Berlioz resulta un aprenent a'l costat de'l mestre Puccini.

De'ls quatre actes, en nostre concepte 'l millor és 'l primer.

Execució inmillorable per part de la Sra. Tetrizzini que fèu de la *Manon* una verdadera creacio. Ni 'l mes petit detall passá desaparebut á la eximia artista, que fòu estrepitosament aplaudida per la numerosa concurrencia que omplia 'l teatro.

La Srta. Carottini y 'ls Srs. Moretti, Armandi y Borelli coadyuvaren a'l perfeccionament de la execució.

Lo mestre Campanini demostrá sèr un mestre concertador de primera. Aixís ho compregué 'l públich aplaudintlo ab entussiasme.—A DE LA FLORIDA.

Romea.—Res de nou. S' han donat algunas representacions de *La filla de 'l marxant*, de Feliu y Soler, y de la nova comedia *Una poma per la sed*, que ha obtingut complet èxit.—Jo.

Novedats.—La nova producció *Familia y Patria*, original de D. Isidor Martinez, és un epissodi patriòtich, escrit ab molt acert y ab bonica versificació; pero sense que mogui la atenció de l'espectador, sino en las parts de ball y cant que alternan ab las escenas militars de 'l segon acte. En resum: aquet drama, que á Madrid va tenir tan èxit segons contan las crónicas, aquí ha passat be y ha donat lloch á demostracions que, encara que de una minoria, no debian ser toleradas, tant per inmerescudas com per antipatriòticas.—Jo.

Eldorado.—Inaugurá la temporada 'l genial Frégoli representant las mes aplaudidas obras de son vast repertori.

Artista com sempre, obté de 'l públich calurosos aplausos.

En altres ocasions nos hem ocupat de Frégoli y sa especialitat artística. Avuy direm que per créure'ho és precis véure'l en sa manera de cantar y en sas increibles metamórfosis.

*
* *

Montanya amunt de 'l Calvari
est mati me 'n sò pujat;
l' ayre que jo respiraba,
m' ha semblat doble suau.

Mon esperit s' aixamplaba
y a 'l pas anaba regant
los erbosos que trobaba
per lo camí benhaurat.

A. BUSQUETS Y PUNSET.

Secció de'l Pírotécnic

¡Vingui'm aquí, Sr. Matias Bonafé, vingui'm aquí, y si 's vól fèr digne de l' apellido qu' ostenta en *La Esquella de la Torratxa*, escolti'm!

Li parlo en nom de'l mèu compauy Jo.

¿D' hont ha tret vostè que no 's pót dir que una comedia estiga arreglada ab molt esmero, á pesar de que qui ho diga no coneixi l' original?

Això no 's pót dir (y no ho deya l' amich Jo en la revista de *La Baylarina*) fent referencia á l' original.

Per 'xò l' amich Jo digué: «Nosaltres no coneixem l' original, PER QUIM MOTIU 'NS ABSTEMIM DE FALAR RESPECTE L' ARREGLO LITERARI.»

Vostè en *La Esquella* (volent fèr lo sabi) aqueixa segona part se la deixa a'l tinter.

Y això és bona fè. Sr. *Idem*?

Lo que no 's pót fèr sense conèixer l' original, és comparar aquet ab l' arreglo que d' ell se 'n fassi.

Pero dir, per exemple, que *Lo positivo*, de Estébanez, és un arreglo fet ab molt esmero, y dirho sense conèixer l' original francès, és molt possible, y molt natural, y molt corrent... y estich segur que vostè tambe ho créu. encara que no conegui l' original.

Y tambe 's pót dir que són fets ab esmero tots los arreglos de Ventura de la Vega, y per dirho no s' ha de menester conèixer los originals.

Y veliaquí com vostè, volent posar una pica en Flandes, l' ha posada á la seva reputació periodística ferintse de ple á ple.

¿Que callará, ó intentarà replicar, ó cantarà la palinodia?

¡Ahl! ¿l' entèn vostè ara 'l lío?

Lo setmanari *L' Aureneta*, en una de sas darreras voladas déu haver fet mal ab las alas á algú que 's troba en la ciutat de Figueras.

Es qüestió que, segons tinch entès, se relaciona ab lo teatro catalá: per 'xò hi bestrech.

Allí hi ha companyia. Per dama la Sra. Ferrer. Com principals artistas, los Srs. Bozzo y Labastida, ó Labastida-Bozzo.

Tots dos agradan. No m' estranya, encara que sembla que per fas ó per nefas, aquet agrada molt, havent fet molt be alguns papers, y en especial *Lo ferrer de tall*.

Donchs ¡quí ho diria! Això que hauria d' animar á la empresa y a'ls artistas á donar obras catalanas, és causa de abstinencia, ara precisament que s' ha acabat la Quaresma.

Mes si ¡jeucut!

¿Quin t'è la culpa? Se 'm diu que 'l Sr. Labastida no vól estudiar papers catalans.

Si és aixís, jo no puch menos de recordarli que sense haverse resolt á fèr catalá, 'l Sr. Labastida no ocuparia 'l lloch que ocupa entr' 'ls artistas de Catalunya. Potser encara seria aficionat det *Centro-cómico-lírico*.

Ja que t'è mèrit, no 's desdenyi de treballar en catalá. Pensi que 'l catalá agrada; que cada terra fa sa guerra; que en tot allà hont anirás lo que vejis fèr farás... y que

D. Joaquim García Parreño no era catalá y va estudiar molts papers catalans, que 'l gran Catalina també va estrenarhi obras, y la Matilde Díez, y la Guerrero, ... y moltes altres estrelles de gran magnitud en la escena castellana s'han dignat parlar en las taulas de nostres teatros lo llenguatge de *setze jutjes menjan fetje*.

Val mes obtenir aplausos de'l públich que protestas ó adhesions d'un cassino.

Lo POLVORISTA.

Secció de Montepíos

Montepío Catalá.—Se participa á los señores asociados que se han repartido impresas las innovaciones á los Estatutos, acordadas en la Junta General ordinaria del corriente año.

Si alguno no las ha recibido, puede manifestarlo á esta Presidencia ó al andador, y se les entregará un ejemplar.

Barcelona 6 de Abril de 1896.—*El Presidente*, José M.ª Pous.

Una de las germandats que sembla tenen un gran fondo és lo *Montepío de Sta. Eugenia*. Pero déu s'èr molt fondo, porque de vegadas s'han de menester setmanas per' que surtin del fondo comú 'ls fondos que han de parar á mans de las associadas. Aquet monte es de senyoras. Sols hi ha un mascle.

Ara, per exemple, sabem que hi ha dos senyoras associadas que fa temps han presentat l'alta de malaltia y per ara... *¡nequaquam!* no han cobrat. Per si 'l Sr. Director ó la Presidenta ho ignoran, los ho fem saber.

Veyam si ferán que 's pagui.

—Demá tornarán á reunirse en Junta General en lo Foment de 'l Treball Nacional, á las deu de 'l matí, 'ls Directores de montepíos adherits á la *Unión y Defensa de los Montepíos*.

Ho fem present, recomanant que no hi faltin, porque de 'l resultat d'aqueixa reunió depén en gran part la vida ó la mort de la naixent Associació.

La convocatoria oficial esta feta d'un modo particular y en dos formas diferents. Es una cosa que no haviam vist may, una verdadera estranyesa que pót portar cúa. Veurem.

COMUNICAT

Sr. Director de Lo Teatro Catalá.

Muy Sr. mio y de mi mayor consideración: En vista de los cargos severos que en el artículo de fondo, inserto en el N.º 273 de ese Semanario, se hacen á la Comisión nominadora nombrada en la Junta de Constitución de la Unión y Defensa de los Montepíos, como individuo de dicha Comisión he de manifestar que al formar la candidatura no creí de necesidad examinar por mi mismo la lista de los nombres, porque dada nuestra única y sencilla misión de escojer de los allí anotados (que habian de ser Directores), era natural pensar que el que la leyó no diria ningún nombre que no constara escrito más ó menos veces en ella.

También parecía natural que al presentar la candidatura al Sr. Presidente de la reunión, éste, siquiera por deferencia, mandase dar lectura de aquella lista, y así se habría visto lo que no se vió hasta después de la sesión.

De manera, que las censuras corresponden al que leyó lo que no estaba escrito, ó al Presidente por su poca deferencia.

Por último, he de añadir que, al indicárseme por mis compañeros para incluirme en la candidatura, rehusé, excusándome en que yo era representante y no Director de Montepío.

Creo, pues, no ser merecedor de censura, y hago públicas estas manifestaciones, pues no podré, y lo siento, hacerlas de viva voz en la Junta General convocada para el próximo domingo, á la que no concurriré, porque irá personalmente el Director del Montepío á que pertenezco.

Le agradecerá la inserción de este remitido, s. s.,

q. s. m. b.,

JUAN SOLER Y SÁNCHEZ,

Repertori de fora

Vich 9 de Abril.

Diumenge passat lo Cassino La Unió Comercial Vicenese va tenir una escullida funció, en lo teatro Ausonense donantnos á conèixer en aquesta ciutat la comedia de mágica *La Pata de cabra*. Va pendré'hi part la dama Sra. Mas y la Srta. Guitart y un hermós cos de ball.

En la execució per part de la tramoya molt be; 'l cos de ball és digne de aplaudir; pero tocant á 'ls aficionats dech dir que mastegaban lo castellá de un modo que feya arribar tropa de tot arreu. La Sra. Mas també denotá no estar acostumada á treballar en obras castellanas. Lo decorat, á cárrech de 'l pintor escenógrafo D. Ramon Matas, es digne d'aplauso especialment lo quadro de 'l apoteosis.

En lo teatro de la Juventut Católica representaren *Los dos sargentos franceses y Cura de Moro*. — UN INDUSTRIAL.

A LA VEHINA DE 'L SEGÓN PIS

(EN SON ALBUM)

Ursulina, si vehina
meva vosté no sigués,
já li diria *algo* mes
de 'l que li dich, Ursulina.

Li diria que 'm fascina
de 'ls seus ulls lo resplandor,
que 'm sento fugir lo cor
que 'm pren y no li perdono...

Mes, ¡ay! ara me 'n adono
que li declaro l'amor

SALVADOR BONAVIA.

Reunions particulars

ATENEO D'HOSTAFRANCHS.—Tres obras catalanas posaren lo dia de Pasqua á 'l vespre *La esquilla de la torratxa*, *Per una dona*, de D. Jaume Llopart (estreno), y *A pel y á repel*.

¿Quina va anar mes bè? Totas. ¿Quina va agradar mes? Totas per igual. ¿Qui 's va distingir? Las Sras. Forcada y Rabassa y 'ls Sres. Cauhè y Llopart, y això que aquet havia vist á 'l llop —P.

CENTRO UNIO REPUBLICANA (Hostafranchs).—*Los fueros de Catalunya*, *De 'l ball á casa* y *Carambolos* (tot catalá) van sèr las obras representadas.

Tenim elogis per la Srta. Gassó, 'ls Srs. Vives, Caballé y demes executants: se 'ls mereixen.

Tenim censuras pe'ls que sense sèr capellans van batejar de nou 'l drama *Un gefe de la Coronela*. Créyam véurer un estreno y 'ns van donar roba *vecchia*. Això no val.—G.

TRANQUILS GÓTICHS (Gracia).—Concorreguda en extrem se vejé la funció donada diumenje en aquesta societat. Se posaren en escena las comedias en un acte *Un cop de telas* y *Lo ret de la Sila*, las quals obtingueren una bona execució.

CASSINO ARTESÁ (Gracia).—Diumenje passat y ab molta concurrencia, tingué lloch lo benefici de la senyora Rodés, havent posat en escena 'l drama *Maria Menotti ó La loca de los alpes*, lluhints'hi las principals parts.—R. M.

LA NUEVA LIRA.—A benefici de 'l Sr. Ferrater, diumenje va haverhi funció ab lo drama *Lo gat de mar*. Exámen de execució: Srs. Mestres (*Pigat*), Serrat (*Musclo*), Vilalta (*Guillermo*), Esteve (*Rafael*), bueno; senyora Roig (*Gat de mar*), no tanto; Sr. Ferrater (*Ramon*), casi regular; Sra. Aubert, massa novicia... Conjunt: prólech y acte primer, *bien*; segon y ters, *¡malo!*

Caygué 'l telò prop de las dos de matinada.

¡Y faltaba la pessa!

¡Potsé 's creyan que en lloch de funció dramática feyan ball de máscaras! Perque això d'acabar á la matinata...

Saló de descans

—Alguns concurrents al teatre Lope de Vega han estranyat que no parléssim de la funció donada allí per la societat coral Escarpindull. No t'è res de particular. No m'várem dir res, perquè haventse prè la molestia de anarhi i revister Sr. Sala, no va sèr rebut ab las atencions regulars y va preferir retirar-se per no consentir un desayre qu'ell va créurer una ofensa per' la Redacció.

—Lo Sr. Llano, com si diguéssim lo Frégoli de Romea, ha de fèr benefici. Dilluns surtirà de'l pás, ab *Los amantes de Teruel*, lo nou monólech *Durant l'estreno* y *Las astucias de Ricardo*. Los programas són ab ninots y versos de redolins.

Con que...

si 'l volen aná á aplaudir
arribinse fins allí.

—S' está organisant una companyia dramática per' anar al teatre Conservatori de Manresa. Segons notícias, hi haurá 'l galán D. Joseph Fages, la dama D.ª Candelaria Tarés, la Sra. Perin, 'ls Srs. Coll, Leal y la característica Sra. Maíquez á mes d'altres artistes. Tractan de comensar la temporada de demá en vuyt y 's proposan donar tot lo repertori nou.

—Ha estat poch días en aquesta capital la simpática tiple Srta. D.ª Adela Gasull, que s' ha embarcat en direcció á Buenos Aires, contractada per la empresa de'l teatre Nacional de la Opera, en aquella ciutat.

—Está anunciat pera 'l dia 23 de 'l present, la inauguració oficial de la Exposició General de Bellas Arts.

Segons notícias, será, potser, una de las de mes importancia conegudas las firmas de'ls artistes concurrents.

Lo bó y millor qu' en arts lliberals tenim á Catalunya ha portat á 'l palau de Bellas Arts las mes preuhadas mostrars de son geni: tots han volgut deixar ben sentat es nostra terra viva representació de l'activitat y 'l progrés.

En son degut temps ne parlarem.

—La célebre tiple D.ª Josefina Huguet está cantant ab gran éxit en lo *teatro della Escala* de Milán.

La Sra. Huguet ha portat á la Escala, ab aquella veu argentina, potent y extensa, l' admirable virtuositat que en ella 's nóta.

En la interpretació de la figura de *Ofelia* en *Hamlet*, va sobressurtir notablement d' entre 'ls demés artistes, fent gala de las moltas y bonas dots arísticas que posseheix y de 'l verdaderament marvellós mecanisme que té en sa gola.

Un autorisat crítich italiá acaba fent ressaltar que nostra compatricia té ben guanyada la fama y gloria que se li ha concedit en los principals teatros de'l món, y que sa aparició en la Escala ha sigut molt ben vista fins de'ls mes exigents *diletanti* que subjugats per la angelical veu de la Sra. Huguet y admirats de la maestria y netedat ab que emet las notas, los ha fet recordar la memoria de las artistas que han sentit mes aplausos en Milán.

Tenim una verdadera satisfacció, com ja hem fet constar altrás voltas, á 'l véurer honrada en terra extrangera, de la manera que ho està la Sra. Huguet, á una catalana, que avuy és gloria de la escena lirica.

Cavilacions

INVEROSIMILITUTS

Una persona comprá deu dècims de la rifa de Nadal ab los números finals tots diferents. ¿Cóm se comprén que no obtingués reintegro ab cap de dits números?

Dos pares y dos fills, se van menjar tres pollastres, y ne vá tocar un per persona. ¿Cóm pot sèr això?

Solució á la xarada de 'l número 272: ROBADO.

A 'ls que envihin las de las cavilacions de 'l número present y de 'l 275, se 'ls regalarán tots los folletins publicats desde primer de Janer prop passat.

Imp. Pujol y C.^a, Talleres, 45.—Barcelona.

SANTASUSANA

Santasusana • Santasusana

MAQUINAS PER' CUSIR Y PER' FER MITJA

Aparatos de pèndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Carrer de 'l Carme, 34. — BARCELONA

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

Passatge de Madoz, núm. 5, 2.^a

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

JUAN AYÑÉ

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

Especialidad en pianos de alquiler.

Guitarras desde 5 pesetas.

Á CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La Gran liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona

CASAS RECOMENADAS

Magatzem de pells de **Joseph M.ª Pous**, Frexuras, 6.
Sastrería de teatros, de E. Vasallo Malatesta, Asalto 14

Fotografía de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.

Taller de atrás de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48

Sastre de teatros, Francisco Tey, Sadurni, 14, 1.º

Insomillorables **anissats** de A. Bestard y fils. (Santa Maria (Mallorca), se venen en las principales botillerías y colmados.

Arxiu Central Lirich-dramátich de **J. Gelabert**, Unió, 5, 3.º, 1.ª.